

soner selv; hvís Følelse med Føie var faaret, at Politimesteren ikke forlangte, at de skulde afgive Forklaring i Forhøret. Der er Ingen, som har talt om, at der er kommet noget Dnsse fra disse Personers egen Side, som ikke er oplydt; de havde jo blot behøvet at httre det mindste Dnsse om, at de maatte faae Leilighed til at afgive Forklaring, saa maatte det jo selvfølgelig være fteet, og naar det ikke er fteet, vil det kunne indsees, at det ene maa have været af Skaansomhedshensyn til dem, for ikke at volde dem nogen yderligere Ubehagelighed end den, de uheldigvis allerede havde været udsatte for. Jeg veed for Driigt ikke, hvad Familiens Medlemmer skulde kunne forklare, thi de vare jo inde i Bygningen under hele Begivenheden; det var bældmørkt, saa at man udenfor Bygningen ikke kunde hende Nogen i Sværmen; hvorledes man saa indenfor, isærdeleshed i de inderste Værelser, hvor til Familien havde trukket sig tilbage, skulde have kunnet meddele Oplysning om, hvad der foregik i Sværmen udenfor, og om de enkelte Individier; det forstaaer jeg slet ikke. — Det Udtryk, jeg fik, navnlig ved Alternes Gjenemgaaelse, var, at der var gjort Alt, hvad der billigvis kunde forlanges fra Politiets Side. At der ikke er kommet Noget ud af Undersøgelserne, men at man ene fik fat paa de to Personer, der havde lagt Haand paa Politiet, og som maatte bøde haardt derfor, troer jeg ikke man kan undre sig over; det er det Sædvanlige ved den Slags Veiligheder, at der ikke faaes de tilstrækkelige Oplysninger om Deeltagelsen deri, og jeg er færdig ved at sige, at det er ret helbdigt; thi kan man ikke faae fat paa de egentlige Ledere, kan man ikke ramme Hovedmændene, der bære det virkelige Ansvar for Optøerne, men skal man kun kunne ramme en Stæffel, som følger med i Troppen, uden ret at vide, hvad det er, og maaftee spiller en meget underordnet Rolle, saa er det sandelig en daarlig Triumf, Resfærdigheden fejrer. Jeg beklager derimod overmaade meget, at man ikke har kunnet finde Lederne; thi de kunde vel have fortjent at blive straffede. Man har fortsat Undersøgelserne, saalænge der var den mindste Grund til at tænke sig, at der kunde komme nye Oplysninger frem, og lad

os blot erindre, hvad der ikke ligger saa fjernt, de saakaldte Ryttaarsoptøier her i Kjøbenhavn, der satte Hovedstaden i Bevægelse. Kjøbenhavns Politi raader dog over ganske andre Kræfter, men fik man dengang frem, hvem der vare Lederne, fik man dengang saadanne Oplysninger, som man her savner? Jeg troer, at det er urigtigt at stille saa store Fordringer til Politiet i en mindre Kjøbstad, naar Politiet her i Hovedstaden ikke har kunnet oplyde disse Fordringer.

Som det saaledes forekommer mig, at der ved en uheldet Betragtning af det, der her foreligger, ikke er nogen tilstrækkelig Grund til at bebreide Politiet Noget, saa troer jeg heller ikke, at Baron Divickind Holmsfeld selv egentlig stiller saadanne Bebreidelser til Politiet. Hans Andragende gaaer nærmest ud paa at faae Erstatning, skøndt han ganske naturligt i Begrundelsen af dette sit Forlangende er kommen til at gjøre bebreidende Erindringer imod Politiet og Politiets Optæden, men, som sagt, en Undersøgelse af Politiets Forhold troer jeg ikke, at hans Andragende gaaer ud paa. Det vilde ogsaa staae i et mindre naturligt Forhold til andre Udtryk fra Hr. Baronens Side om Politiets Udsærb, der findes paa Tryk. Der findes i Altonaer Merkur for 19de Mai 1861 en Artikel, hvori han giver en Skildring af, hvad der er foresaldet, fremsat i meget mørke Farver. Det er ikke i alle Punkter, troer jeg, en rigtig Fremstilling, men det, som vi her nærmest have at bestille med, skildres end ikke der saaledes, at man deraf skulde kunne tænke sig, at der til Syvende og Sidst vilde fremkomme en Klage over Politiet. For det Første omtales Politimesteren som den velvillige Politimester, og det hedder, at Borgervæbningen og Politiet skal have gjort sig særdeles Anstængelse. Det hedder endvidere, at der strax indleedes Undersøgelse, men at det var usandsynligt, at der deraf vilde fremkomme Noget. Saaledes faae Baron den Tid, og jeg troer, at han havde megen Føie dertil; jeg troer ikke, at der hørte stor Spaadoms gave til at forudsige, at Undersøgelserne ikke vilde bringe noget Resultat. Men nu at vente, at Undersøgelserne, naar de saa længe efter optoges paany, skulde kunne bringe noget bedre Resultat, troer jeg